

שְׁלַח לַחֲמֹד

פְּרָשֶׁת כִּי תֵצֵא | תשפ"ה

בצדקה תכונני

גליון 390

סיפור לשבת

וְלֹא יֵרָאֶה בָּךְ עֲרוֹת דֶּבֶר וְיָשֹׁב מֵאֲזֹרֶיךָ (כג, טו)

צריך להבין, לעיל כתוב 'כי ה' אלקיך הוא העובר לפניך' (ט, ג) משמע שהקב"ה הולך לפני בני ישראל, ומכאן משמע 'ושב מאחריך' שהקב"ה הולך אחרי בני ישראל. אומר הרה"ק רבי יוסף שאול נתנון זצ"ל אבדק"ק לבוב כי כשהולכים לבית המשתה השמש הולך לפני האדם, ואילו כשמכניסים אדם לבית הסוהר הולך הסוהר אחרי האיש בכדי שלא יברח. זהו גם כאן הפירוש, שעד עכשיו שהתנהגו כראוי היה הקב"ה לפני בני ישראל או בקרב מחנך, אבל אם חס ושלום בני ישראל לא יתנהגו כדבעי ויהיה חלילה בהם ערות דבר הרי הקב"ה יהיה אחריך. (סיפורי צדיקים)

מוֹצָא שְׁפָתֶיךָ תִּשְׁבְּרוּ וְעֵשִׂיתָ (כג, כד)

הגאון מטשיבין - רבי דב בעריש וויידנפעלד זצ"ל נהג שכאשר היו מכבדים אותו לכתוב אות בסיום ספר תורה חדש, היה מסרב, ובמקום זה היה מבקש לעשות את הסופר לשליח עבורו בכתובת האות. כשנשאל פעם לפשר מנהגו זה, סיפר רבי דב בעריש כי אירע פעם בחו"ל שהשתתף בהכנסת ספר תורה שתרם יהודי שחתנו היה מחלל שבת, ומכיון שחשש שמא גם הלה יכתוב אות בספר התורה, לכן אמר שאינו כותב אות, והוא מבקש שהסופר יהיה שלוחו. בעקבות זאת עשו כל הנאספים כמוהו, וממילא גם הלה לא כתב. מכיון שבשעתו אמר ש"אינו כותב" למרות שכוונתו היתה רק לאותו מעמד, מכל מקום אינו רוצה לשנות מהדיבור שהוציא מפיו. (סיפורי צדיקים)

מוֹצָא שְׁפָתֶיךָ תִּשְׁבְּרוּ וְעֵשִׂיתָ (כג, כד)

מעשה בנגיד שנכנס אצל הגרי"ז סולבייצ'יק זצ"ל כשלושה ימים לפני ראש חודש וסיפר לו כי בשבת האחרונה קיבל עליה לתורה בבית הכנסת, ועשו לו "מי שברך" שבו קיבל על עצמו לנדוב "מה שחסר לרב מבריסק לתקציב החודש האחרון שמשלם לאברכי הכולל שלו", ובא לשלם את נדרו ורוצה לדעת כמה חסר שעליו לשלם. עשה לו הגרי"ז את החשבון כמה חסר לו, והתברר שרוב הסכום החודשי עדיין חסר לו. נענה הנגיד ואמר: "אמנם על דעת כן לא נדרתי, שכן סבור הייתי שבסוף החודש מסתמא חסר רק חלק קטן מהסכום, אבל מכל מקום "מוצא שפתך תשמור" על כן אקיים נדרי", ומסר להגרי"ז את כל הסכום במלואו...

(פניני רבינו הגרי"ז)

הפלא ופלא

אוצר בלום של פלאי פלאות מגנוי קדם

גשמי רפואה

הגשמים שיורדים החל מחג הפסח ועד חג השבועות, "הם רפואה גדולה לכל התחלואים, שאין לך כמוהו בכל החנויות של רפואות". לכן, אדם שחלה במחלה כל שהיא, יעמוד מתחת לגשמים היורדים בתקופה האמורה, יגלה מעט את שערות ראשו באופן שהגשם יירד על ראשו, ויפתח את פיו באופן שהגשם יכנס לתוך פיו מצידו הימני. כן כתב רבי פנחס מקאריץ ("נופת צופים" דף ו, אות פה).

דאגה

אות ד

הדאגה ממיסה ומתיכה את הלב. כן מבואר בספר "צמח צדיק" (פרק ט): "אלכסנדר מוקדון שמע מאריסטו רבו, כי הדאגה תתיך לב האדם ומכלה אותו, ורצה לעמוד על אמיתת הדבר, ולקח מקצת מיני בהמה דומה אל האדם בטבעה, ואסר אותה במשמר ימים רבים במחשכים, וצוה לתת לה מן המזון כדי חיותה, ואחר כך הוציאה ושחטה, ומצאו לבה כולו נמס, וידע כי אמת אמר לו רבו." אם באה על האדם צרה - ניתן להחליץ ממנה על ידי שיצמצמה וימעט מערכה ויאמר לעצמו: הצרה אינה כה גדולה כמו שהיא נראית. כן כתב ה"מצודות" (משלי יב, כה) בביאור הפסוק "דאגה בלב איש ישחנה ודבר טוב ישחנה" - "כשבא דאגה בלב איש, ימעט וישפיל אותה מכמות שהיא." כמו כן - מוסיף ה"מצודות" - הצרה יכולה אף להעלים לחלוטין אם יחשוב בלבו שהכל לטובה - "ודבר טוב הוא אם יוכל לעצור כח, לשמוח עוד את הדאגה, ולחשוב כי לטובה בא מה שבא." אל לו לאדם לקחת את הצרות ללב - כי אפילו גיבורים גדולים שבקו חיים מצרות שקיננו בלבם. כן מובא במסכת סנהדרין (ק, ב): "לא תעיל דו"א בלבך, דגברי גיבירין קטל." הדאגות מביאות על האדם מחלות קשות במיוחד, וגורמות לו מוות בטרם עת. בימות המשיח לא תהיינה דאגות ואז יתארכו מאוד חיי בני אדם. כן כתב הרמב"ם ("פירוש המשניות" סנהדרין י). כאשר אדם שרוי בצער ודאגה - אין הרוק בפינו. כן כתב רש"י (תהלים כב, טז) בביאור הפסוק: "יבש כחרש כוחי ולשוני מדובק מלקוחי."

ר"ת	יציאה	כניסה	ירושלים
20:14	19:34	18:22	
20:12	19:36	18:39	תל אביב
20:14	19:36	18:32	חיפה
20:13	19:35	18:40	באר שבע

מֵר עֵיִקְבָּא

יְחִיד פְּרָבִים

כְּרִבִּים כְּנֻתֵם לְכָל דָּרֶךְ שִׁמְסֵר אָדָם אֶת עֲצָמוֹ כְּגֹן
כְּמוֹהוּ וְשִׁמָּא הִגְלִי הִזָּה עֲצָמוֹ הָיָה גֹרֵם לְאוֹתוֹ עֲנִי בּוֹשֵׁה יִשְׁלַח עֲצָמוֹ לְבוֹר מַיִם, רַק נָטוּ כַּבֶּשֶׂן הָאֵשׁ כִּמְעֵשָׂה
גְּדוּלָּה. גַּם בִּקְשֵׁי הַשָּׁנִי חֲשׂוֹ הַמִּפְרָשִׁים, מֵה מְקוֹם לְהִשּׁוֹת תִּמְרָ אֲבָל וְדָאִי לֹא דְרָקָא הוּא. וְעוֹד יֵשׁ לְשֹׂאֵל מְדוּעַ
דְּרָקָא רִגְלֵי מֵר עוֹקְבָא וְאַשְׁתּוֹ שִׁמְשׁוֹ סִימָן לְמַעַלְתָּם אֶת מַעֲשָׂהוּ שֶׁל מֵר עוֹקְבָא עִם מַעֲשָׂה

תמר. ואכן היעב"ץ בהגהותיו לגמרא כותב שני תרוצים: שמה שזמנו מן שמיא למר עורקבא ואשמו דוקא תנור שכן הדבר רמזו בדבריה של אשתו, שמאחר והנאת צדקתה קרובה נצלו רגליה והנאה זו באה מן התנור שהוא מכשיר את דברי המאכל. והטעם שדוקא הרגלים שמשו סימן שכן מדה כנגד מדה יש כאן, מי שנותן מומן לעני רעב עדן מטריחו לכמת את רגליו להיירות, וגם אם כהורא למעשה אין לאדם רגלי להשליך לבקש דבר מאכל ולכן רגליו נכות.

ועוֹקְבָא דְהִבְרִי מֵתִים מַעֲם הַעֲבָדָה שְׂבֻסּוֹפֵי שֶׁל דְּבַר הוּא לֹא כֵן מִי שְׂמָאכִיל מִיָּד אֶת הָעֵנִי כִּי אִזּוּ מִן שְׂמִיָּא נִבְצַל מִכְּבֹשׁ הָאֵשׁ. וְנִרְאָה שְׁכּוֹן הַיַּעֲבֹץ לְדְבָרֵי הָרִיטְבָּא שׁוּמְרִים רְגֵלֵיו מִלְכָּד.

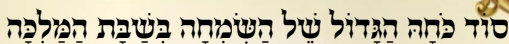
וְשֶׁשְׂכֵׁמֶת בְּחִדּוּשֵׁיוֹ כֹּאן וְזִ"ל: 'אַף עַל גַּב וְהָיִיא בְּמִלְבִּין פְּנֵי עוֹד נִרְאָה שְׂוֹקָא הַגִּילִים שֶׁשְׂמוֹ כְּסִימָן עַל פִּי הַגְּמְרָא הַחֲבֵרוּ בְּרִבִּים, מִה שְׂאִין כֵּן בּוֹז שֶׁל מֵר עוֹקְבָא מִכָּל מְקוֹם בְּסִנְהֶדְרִין ק'. (הַגְּבָאָה בְּרַשִׁי" דְּבָרִים י"א, ו) עַל הַפְּסוּק 'לִמְדֵנוּ מִמּוֹנֵי כִי הִלְכְּנָת פְּנִים דְּבַר קְשָׁמָה מֵאֵד' עכ"ל.

הַגִּבּוֹר וְהָיִיא עֵתָּה אֶלְקָשָׁא שְׂמֵאחֵר מִרְבִּינֵי עוֹקְבָא וְהָיָה בְּרַגְלֵיהֶם" א"ר אֶלְעָזָר זֶה מִצּוּנֵי שֶׁל אֲדָם שְׂמַעְמִירוֹ שֶׁשִּׂיא הַגּוֹלֵה שְׂרִבִּים מַצּוּיִין אֲצִלוּ נִחְשָׁב הוּא כְּרִבִּים. עַל רְגֵלֵיו.

ומאחר ונאמרו חז"ל (גטין ז.) אם רואה אדם שמונוחיו מצמצמים יעשה מהם צדקה וכל שכן כשהן מברין, אם כן מצב ממונו של האדם המרמז ברגליו לש עוד מדוע זמנו למר עוקבא מן שמאי דוקא מלמדו על הצדקה שעליו לעשות, ולכן דוקא רגליהם להסתם לתנו? הרי מן הסתם כשאמרו חז"ל שנה לאדם שמשי כסימן.

"רַגְלֵי חֲסִידָיו יִשְׁמְרוּ"

ישמחו במלכותך

פרק ט' | מקדש השבת

מִדּוּעַ אוֹמְרִים בְּבִרְתּוֹת הַקִּדּוּשׁ "לְחַיִּים"

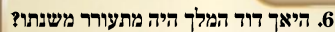
ומוסיף הזהר הקדוש (תיקוני זוהר תיקון נ"ד דף סט.) שפני כד אומר המקדש בעת הקדוש "סכרי מרנן" ועונים לו כל השומעים "לחיים" וזאת כדי לרמוז שעי" הקדוש על היין מתקן האדם את חטאו של אדם הראשון שהיה ביין, ועי" כך הוא נקשר באילן החיים, ולכן עי" הקדוש על היין הוא נצל מהמנות שנגרם עי" חטאו של אדם הראשון, כי היין של שבת היא מאחזית אילן החיים ואין בו שום אחיזה של דין, ואינו כמו היין אשר בימות החל שלפניעמים יש בו אחיזה של הקלפות והדינים לפי מדרגתו של האדם אשר שותה את היין, וזאת מפני שבשבת הכל נכלל בקדשה ואין שום אחיזה לקלפות ולדינים הנאחזים ביין בימות החל. וכתב עוד הזהר (תיקוני זוהר תיקון כד דף סח) שפני כד יש בכרכת הקדוש שבעים תבות, וזאת לרמוז שעי" הקדוש נצל האדם מכל שבעים כחות הקלפה אשר הם כנגד שבעים האמות ולכן יאמר: בגימטריה שבעים, כי עי" הקדוש על היין נצול האדם מכל כחות הקלפות השולטים בימות החל, שהם הגורמים עצבות ויגון בעולם, והוא זוכה לשמחת השבת.

חֲטָא אָדָם הָרָאשׁוֹן הִיָּה בַּגֶּפֶן

ויבאר הרמ"ק (אור יקר יא עמוד נו) שפאָרשן האָים עושה קדוש ומעיד על מצוה בראשית שבו נבראו שמים וארץ ע"י הקב"ה בששה ימים, בכך הוא מתקן את כל מצוה בראשית אשר הוא פגם בעונותיו.

וְהַטַּעַם לָכֵן הוּא, מִפְּנֵי שֶׁבִשְׁעַת אֲמִירַת הַקֹּדֶשׁ עוֹלָה הָאֵדָם לְמָקוֹם אֲשֶׁר אָדָם הָרָאוּשׁוֹן הִיָּה בּוֹ קֹדֶם חֲטָא בְּאֵכִילַת עֵץ הַדַּעַת, וּמִמִּילָא מִתְּכַפְּרִים כָּל חֲטָאִי וְעוֹנוֹתַי אֲשֶׁר קִלְקַל עַל יָדָם אֶת מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית, וּבִקְדוּשׁ מִתְּקַן הָאֵדָם הֵן אֶת חֲטָאוֹ שֶׁל אָדָם הָרָאוּשׁוֹן, וְהֵן אֶת מַה שְּׁהוּא בְּעֶצְמוֹ קִלְקַל בְּכָל מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית ע"י חֲטָאִי וְעוֹנוֹתַי, וְלָכֵן נִמְחָלִים כָּל חֲטָאִי, וְחֲטָא עֵץ הַדַּעַת הִיָּה בְּגֵפֶן (סְנֵהדְרִין ע) כְּמוֹ שֶׁכָּתְבוּ חו"ל שֶׁחֲטָא אָדָם הָרָאוּשׁוֹן הִיָּה בֵּינֵן כְּאֲשֶׁר חָיָה סָחֶטָה עֲנָבִים וְנִתְּנָה לָאֵדָם הָרָאוּשׁוֹן (בְּרָאשִׁית רַבָּה טו ז) וְהוּא הִיָּה בַּיּוֹם שֶׁשִּׁי בְּעָרֵב סָמוּךְ לַשִּׁבְתָּה, וְלָכֵן ע"י הַקְדוּשׁ בְּלִיל שֶׁבַת שְׁעוֹשִׂים עַל הַגֵּפֶן, מִתְּקַן הָאֵדָם אֶת חֲטָא אָדָם הָרָאוּשׁוֹן, כִּי בִשְׁעַת הַקְדוּשׁ עוֹלָה הָאֵדָם לְכַחֲנִית אָדָם הָרָאוּשׁוֹן קֹדֶם הַחֲטָא.

אבות ובנים

- א. על ידי כינור שהיה תלוי למעלה ממיתו.
ב. על ידי תרגול.
ג. על ידי המשנה למלך.
ד. על ידי אשתו.
7. איך קראו לשר הצבא של דוד המלך?
א. בנימין בן יהוידע.
ב. יואב בן צרויה.
ג. אבנר בן נר.
ד. אחיתופל.
8. מי היה המנהיג בעם ישראל כשעלו מגלות בבל?
א. יהושע בן נון.
ב. פנחס.
ג. עזרא הסופר.
ד. יפתח הגלעדי.
9. באיזה תאריך התחתן בועז עם רות?
א. ט"ז תמוז.
ב. א' אב.
ג. י"ג אלול.
ד. כ"ה כסלו.
10. אילו צומות אין מכריזין עליהם בציבור בשבת הקודמת להם?
א. ט' באב.
ב. יום כיפור.
ג. תענית אסתר.
ד. כל התשובות נכונות, וסימנך: אכ"ף (אב, כיפור, פורים) עליו פיהו. תשובות
1. מה עושים לבן סורר ומורה?
א. מרבים אהבה וחום כלפיו.
ב. שולחים אותו לחוץ לארץ.
ג. חייב מיתה בסקילה.
ד. שולחים אותו לעיר מקלט.
2. המוצא מציאה (עם סימן) ברחוב - מה יעשה?
א. "השב תשיבם לאחיד".
ב. יכניסם לכיסו כשאין רואים אותו.
ג. יש להתעלם.
ד. יתרום לארגוני צדקה וחסד.
3. המלקט שערות לבנות מבין שערות שחורות - על איזה איסור עובר?
א. מצער עצמו לחינם.
ב. לא ילבש גבר שמלת אישה.
ג. לא תלקט.
ד. ביטול תורה.
4. במצנת שילוח הקן, את מי משלחים?
א. רק את האב.
ב. רק את האב.
ג. גם את האם וגם את האב.
ד. את הביצים.
5. האם אפשר לקיים מצנת שילוח הקן בעוף טמא?
א. אסור.
ב. מותר.
ג. ספק.
ד. כיום חול כן, בשבת לא.
- וַיֵּלֶךְ אֶתְּמָר אִשְׁתּוֹ אֶתְּרָגֵל בְּנֵי־חֶמֶד וְאֶתְּרָגֵל בְּנֵי־חֶמֶד

"וְאִם לֹא קָרֹב אַחִיד אֵלָיךְ וְלֹא יִדְעָתוּ, וְאִסְפָּתוּ אֶל תּוֹךְ בֵּיתְךָ וְהָיָה עִמָּךְ עַד דָּרַשׁ אַחִיד אֹתוֹ וְהִשְׁבַּתוּ לוֹ". (דברים כב, ב).

(התשפ"ד) במשנה (בבא מציעא ב, י): אָמַר אֶת הָאֲבָדָה וְלֹא אָמַר סִמְנִיהָ, לֹא יִתֵּן לוֹ. וְהִרְמַאי, אָף עַל פִּי שְׁאֵמַר סִמְנִיהָ, לֹא יִתֵּן לוֹ, שְׁנֵאמַר: "עַד דָּרַשׁ אַחִיד אֹתוֹ" – עַד שֶׁתִּדְרַשׁ אֶת אַחִיד אִם רַמַּאי הוּא אִם אֵינוֹ רַמַּאי. עכ"ל.

וכן פסק בשולחן ערוך (חושן משפט רסז, ה): כָּא פֶּעַל הָאֲבָדָה וְנִתְּן סִמְנִים שְׁאִינֵם מְבַהֲקִים, אֵין מְחִזְרִין. וְהִרְמַאי, אָף עַל פִּי שְׁאֵמַר סִמְנִים מְבַהֲקִים אֵין מְחִזְרִין לוֹ, עַד שֶׁיֵּבִיא עֲדִים שֶׁהֵיא שְׁלוֹ. עכ"ל. ואמנם עיין שם מה שפסק השולחן ערוך בסעיף הבא (סעיף ו) על פי הגמרא, מה הדין בזמן הזה, ומה שכתב עליו הרמ"א וכו'.

על כל פנים הדין הוא, שיש לדרוש אם הבא לפניך הוא רמאי, שאז יתן לו רק על פי עדים. וזה נלמד מהמלים "עד דרש אחיד אתו". ונ"ל בס"ד לרמזו בכתוב "דרש" – נוטריקון למפרע "שאינו רמאי דוקא", וכמאמר המשנה: תדרוש את אחיד אם רמאי הוא אם אינו רמאי.

עוד נ"ל בס"ד לרמזו: "עד דרש אחיד" בגי' "זהו שלא יהא רמאי" עם הכולל. אי נמי, "עד דרש אחיד" עם הכולל בגי' "שאינו רמאי".

{תורת מאיר} | הרב מאיר מושיאשווילי שליט"א

החפץ חיים

קונטרס 'שפת תמים'

פרק ו' | יבואר בו גנות האוחזים במדת השקר

ויש אחרים קרובים להם [לשקרנים] במדרגה, אך אינם כמוהם ממש, דהיינו שבסיפוריהם ודיבוריהם גם כן נמצא בהם מתערובות הכזב, אך בלי כונה, כי לא ישיתו לבם לחקור בעת שומעם לידע הדברים במכוון, ואיסור שקר אין חמור בעיניהם כל כך להזהר אפילו מתערובתו, על כן בבואם לספר אחר כך הדבר, יערבו בו מן השקרים כמו שיוזמן להם אז, וגם זו מדה רעה, כי אנשים כאלו מורגלים בשקר בהרחב הזמן, עד שנעשה להם כמו טבע. והם הם הבדאים, אשר אי אפשר להאמין לדבריהם. וכמאמרם ז"ל, כך הוא עונשו של בדאי שאפילו הוא אומר אמת אין שומעין לו. שכבר הוטבעה בהם הרעה הזאת שלא יוכלו להוציא דבריהם נקיים מן הכזב מתוך פיהם. והוא שהנביא מצטער ואומר למדו לשונם דבר שקר הערה בלאו.

רבי יהושע מריבאטיטש בלאזוב זע"א

תשרי מאמר ו אות ג

וזהו כוונת הקרא 'צדק ומשפט מכון כסאך', היינו אם אתה רוצה שיהיה מן 'צדק' שהוא מידת הדין בחינת 'משפט' שהוא מידת הרחמים, אזי 'חסד ואמת יקדמו פניך', יעסוק בצדקה ובגמילות חסדים שנקרא 'אמת', כמו שכתוב 'וזורע צדקה שכר אמת', ואז תוכל להפוך מידת הדין שנקרא 'צדק' למידת הרחמים שנקרא 'משפט' כנ"ל, מפני שגדולה צדקה שמהפך מידת הרגז למידת הרחמים, וכדברי המדרש רבה (שמו"ר מט א).

ועל כן אמרו דורשי רשומות אשר 'אלול' נוטריקון איש ל'רעהו ו'מתנות לאביונים, כי כל חודש אלול צריכין לעשות הכנה בצדקה ובגמילות חסדים כדי שיתהפך מידת הדין למידת הרחמים, ולכן הצורף של חודש אלול יוצא מפסוק (דברים ו, כה) וצדק'ה תהי' לנו' כ"י, גם כן על זה הכוונה.

ההכנות לסלי מזון גדולים לחג בעיצומם, מוזמנים להצטרף אלינו ולהשתתף בתרומה למשפחות נזקקות! עמותת בצדקה תכונני

גם אתם יכולים לתמוך בעלון העמותה ולזכות בהקדשה!

הקדשה למשך חודש

הקדשה לשנה שלמה בעלון

זכות ביזכיו הרבים

הקדשה חד פעמית בעלון

חלוקת סלי מזון שבועיים

מתן ומענה לחוסרים ביתיים בסיסיים

חלוקת סלי לידה ליולדת ולתינוק

ועוד פעילויות תמיכה בחגים ומועדים

הצטרפו אלינו ותמכו בהגדלת הצדקה והחסד למשפחות עמותת "בצדקה תכונני" שמה לה למטרה לספק ולדאוג לצרכיהם של משפחות מעוטי יכולת כלכלית ע"י מתן סיוע כלכלי רחב היקף העמותה פועלת ללא מטרת רווח כלל!

דרכי התקשרות לקבלת והפצת העלון:

aloni@gamah.org - מייל לכל מטרה

אתר העמותה WWW.GAMAH.ORG

054-6091685 | 054-4785404

לתרומות

בנק לאומי (10) | סניף 858 | מספר חשבון 06555085 | מס' עמותה 580643104

קוד מוסד להרשאה בחשבון הבנק 21965

ניתן לתרום גם דרך "נדרים פלוס" ונדרים ובאשראי בטלפון ובאתר

לתרומה סרקו את הברקוד

בית כנסת בשוק החיים

בדרך ארץ ובמשא ומתן - יהיו מלאים דעת אלוקים באמונה חזקה וברורה. יהיו מלאים דעת אלוקים באמונה חזקה וברורה. יהיו מושגתים על האמונה, חבוק, הבין את כל הווייתו וכל מעשיו ומעשיו על אחת - בא השריש את בית הכנסת בשוק החיים, שוק החיים הכל פרוץ! בלגן, בלגן, תכניס בית כנסת לתוך שוק החיים. כמו ההגדרה של הגאון רבי ישראל סלאנטר זכר צדיק לברכה, וזהו שאמרו בברכות סג': "איזו היא פרשה קטנה שכל גופי תורה תלויים בה?" "בכל דרך דעהו", שבכל דרך כך האדם, בחולין שלך - דעהו, צריך שיראו שאתה יודע את השם בכל תהלותיך, שכל חיך בשוק החיים, אתה צריך לתוך הבית כנסת לתוך שוק החיים, כמו שבבית כנסת זה בית מקדש מעט, ושמה צריך לעמוד במורא לפני השם, כי השם מתהלך בקרב מחניך, השכינה היא לנגד עיניך, כך אתה צריך להיות גם בשוק החיים, וכל שכן, וכל שכן בבית הכנסת כשאתה נמצא בפנים, שלא להכניס את שוק החיים לבית כנסת! אלא מבקשים מאתנו הפוך, שאנחנו ניקח את הבית כנסת לשוק החיים, ונזכור תמיד "כי השם אלוקיך מתהלך בקרב מחנך להצילך ולתת אויבך לפניך והיה מחנך קדוש ולא יראה בך ערות דבר וחלילה ושב מאחריך." אז אם אנחנו מכניסים בית הכנסת לשוק החיים - כל ההבטחות שיש כאן, "להצילך ולתת אויבך לפניך, ו"לא ישוב מאחוריך", הכל מונח בהחלטה שלך! או שאתה מביא את הבית כנסת לשוק החיים, או חלילה שוק החיים לבית כנסת, וזה בדיוק שתי הקצוות, אז אדם יחליט: מה הוא רוצה.

מפרש רש"י: "מנהג שנוהג אדם בחברו - כלום מנהג אצל המקום? ולא יכוון בתפילתו?" כך יש להביא את שוק החיים לבית הכנסת, שלא יהיה כמו שכתוב בפתיחה "לאיכה רבתי" טרי כל יומא - ולא לאי קם לצלווי ולא"י?!

אלא, "ולא אותי קראת יעקב" - קאים טרון כל יומא ולא לעי, [=עוסק בעסקיו כל היום ואינו וצלווי קמוי את לעי] ולהתפלל לפני אתה עייף? [=קאים טרון כל יומא ולא לעי, [=עוסק בעסקיו כל היום ואינו עייף], ואמר ליה חברה אתי וצלי [וכשאומר לו חברו בא והתפלל], והוא אמר לית אנא יכיל [אומר איני וטהור, "כי השם אלוקיך מתהלך בקרב מחנך יכול].

להצילך ולתת אויבך לפניך והיה מחנך קדוש" ולכן צריך איש חיל ההולך למלחמה, להיות מצויד ביתד שישמש לנקיות המחנה, נמצא: ומתעייף, הוי "לא אותי קראת יעקב כי יגעת שאותה דרשה מלמדת אותנו על קדושת בי ישראל".

וגם על הזהירות "בקריאת שמע" מאיפה אני יודע ש"לא אותי קראת יעקב"? ובתפילה. ושורש הזהירות מידיעה שהשם אלוקיך מתהלך בקרב מחנך, כמה רחוקים אנו ברגש זה כשאנחנו עומדים בתפילה. ואמרו בגמרא בברכות פרק ב: "ארבעה צריכים חיזוק". פירש רש"י: "שיתחזק בהם אדם תמיד בכל כוחו",

"תורה, ותפילה, מעשים טובים, ודרך ארץ." - אתה בא לתפילה? פירש רש"י: "האומן באומנותו, והסוחר רגע עוד מעט, יש עוד זמן מה אתה ממחר" בסחורתו, ואיש החיל במלחמתו, שנאמר: "חזק ענייני תפילה ותורה - אדם עייף בטלן! ונתחזק בעד עמנו ובעד ערי אלונינו,"

אלה דברי יואב שר המלחמה, שעם ישראל צריכים לו, על החיזוק שנדרש בעת המלחמה, מחנך קדוש" לתוך שוק החיים שלנו צריך זה מובן שבמלחמה צריכים חיזוק, "אתם להכניס בית כנסת, פירושו של דבר 'קדושת קרבים היום למלחמה על אויביכם; שאם תפלו המחנה' ידיעה שהשם מתהלך בקרב מחנך. זה מה שאמרו במכות (על הגויים) כד': "בא חכמים וזכרונם לברכה דורשים שאותו חיזוק חבוק והעמידן על אחת: "וצדיק באמונתו למלחמה- צריך גם בתורה וגם בתפילה; לדעת יחיה", הדגש הוא לא על "האמונה", הדגש איך להתפלל! ולדעת שעומדים בפני השכינה, הוא על ה"יחיה", צדיק באמונתו יחיה, צריך ויש לסדר את הדברים במורא! כי "חברותא לחיות את מה שאתה מאמין בו, שכח מעשינו- כלפי שמיא מי איכא"?!?

מתוך הרצאתו של כבוד הרב אמנון יצחק שליט"א

בבית מדרש קהילות פז, בבני ברק
בתאריך 14.08.2013
לשמיעת שיעורים והרצאות חייגו
(גם מטלפון כשר) 077-3532243

להצלחת כל עם ישראל
שיפלו אויבינו ויחזרו
כולם לשלום לביתם
מהרה

לזיווג הגון מהרה
שלומי בן רינה
אריאל בן רוזה
אבנר מואיז בן משה

לעילוי נשמת
רחל בת אהרן ויפה
אמנון בן בלהה
גיורא בן שרה וישראל

לזרע של קיימא
טופז בת אילנה
לעילוי נשמת
אהרן בן יחיא

ניתן להשיג קובץ מלוקט בבעיות השענה בעניני כשרות' בטלפון 0549543484 כולל דיסק מתנה מצורף או בחינם במייל refaelyhu@gmail.com

לעילוי נשמת
ציון בן יהודה
אבנר בן יהודה
אפרים בן שושנה

להצלחת מוסדות
'לדעת חכמה ומוסר'

לרפואה שלמה מהרה
חיים שמואל בן חנה
דייזי בת חביבה
מיטל בת סולטנה
רינה בת איבון

לעילוי נשמת
מאור גוזי בן משה
יוסף בן דונטה
יוסף בן שושנה ימיני